

Sygn. akt I C 89/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Ewa Karp

Protokolant st. sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 kwietnia 2019 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 12 214,59 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powódki M. K. kwotę 4 214,59 zł (cztery tysiące dwieście czternaście złotych 59/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 2 000 zł od dnia 4 maja 2016 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 2 214,59 zł od dnia 27 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. oddała dalej idące powództwo;

III. nie obciąża powódki M. K. kosztami procesu poniesionymi przez stronę pozwaną;

IV. nakazuje stronie pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 600 zł, a powódce kwotę 534,32 zł tytułem brakującego wynagrodzenia biegłego poniesionego tymczasowo przez Skarb Państwa.

(...)

UZASADNIENIE

M. K. wniosła o zasądzenie od (...)

Akcyjna z siedzibą w W. kwoty 10.000 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od tej kwoty od dnia 3.05.2016 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 2.214,59 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 27.07.2017 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania i ustalenie, że pozwana ponosi odpowiedzialność względem powódki za szkody przyszłe wynikające ze zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego pozwu a także zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że została potrącona przez pojazd, którego kierującym był sprawca ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. z siedzibą w W.. W następstwie zdarzenia powódka doznała obrażeń ciała w postaci urazu odcinka szyjnego kręgosłupa, powierzchownego urazu szyi, skręcenia i naderwania w obrębie (strzałkowego) (piszczelowego) więzadła pobocznego lewego kolana, stłuczenia lewego łokcia i została poddana koniecznemu leczeniu. Na skutek zgłoszenia przez powódkę szkody, pozwana uznała swoją odpowiedzialność co do zasady i przyznała powódce 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz 4.257,83 zł tytułem odszkodowania, w tym 3.753,28 zł za koszty leczenia i 503,60 zł za koszty dojazdów. Zdaniem powódki taka kwota jest za niska.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznała, że doszło do zdarzenia wskazanego w pozwie i przyjęła co do zasady odpowiedzialność za szkodę na osobie powódki i wypłaciła jej 6000 złotych tytułem zadośćuczynienia, a także 3754,23 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia i 503,60 zł tytułem zwrotu kosztów przejazdów. Strona pozwana podniosła, że w jej ocenie żądanie pozwu jest wygórowane i nieadekwatne do krzywdy powódki doznanej w zdarzeniu z dnia 30 kwietnia 2015 r.

Sąd ustalił:

W dniu 30 kwietnia 2015 roku powódka M. K. została potrącona przez pojazd sprawcy ubezpieczonego w (...) Zakładzie (...).

Ubezpieczyciel przyjął swoją odpowiedzialność i wypłacił powódce tytułem zadośćuczynienia 6 000 zł i tytułem odszkodowania kwotę 4257, 83 zł. Ubezpieczyciel nie uznał w pełni żądania zwrotu kosztów leczenia i dojazdów oraz rehabilitacji, a Powódka poniosła koszty dalszej rehabilitacji 600zł, koszty dojazdów większe o 1144, 59 zł od przyznanych kosztów dojazdów, koszt 470 zł tytułem konsultacji lekarskich i koszt badania TK głowy – łącznie 2214, 59 zł.

Dowód:

przesłuchanie powódki k- 122, informacja policji K- 6,

dokumentacja medyczna K- 7-32,88- 93, 112-119, 163-165

decyzje K- 33- 40, pismo k- 41, 42

rachunek K- 43, rachunki i faktury k- 45-52, zestawienie k- 53-58

Powódka w chwili zdarzenia miała 56 lat, od 2012 roku była n zasilku przedemerytalnym. Została uderzona w prawe kolano, przewróciła się na lewą stronę, chodząc o kuli spowodowała ból drugiego kolana. Po wypadku odczuwała ból kręgosłupa szyjnego i łokcia oraz biodra. Systematycznie rehabilituje się i leczy. Powódka odczuwa bóle związane z uszkodzeniem żołądka i jelit i przez 2 lata miała silne biegunki. Po wypadku przez 2 miesiące nie wychodziła z domu. Obecnie nie jest już tak samodzielna jak wcześniej, nie jest aktywna, nie jeździ rowerem i nie może odprowadzać wnuczki do szkoły. Powodem SA biegunki i doznane urazy.

Dowód: przesłuchanie powódki k- 122

Biegły sądowy gastroenterolog, w opinii z dnia 14 maja 2018 roku, stwierdził u powódki chorobę uchyłkową jelita grubego, wrzodziejące zapalenie odbytnicy przewlekłe zapalenie żołądka i dwunastnicy oraz nadciśnienie tętnicze i stan po urazie wielomiejscowym 30.04 2015 roku.

Biegły wskazał, że rozpoznane u Powódki choroby pozostają bez związku przyczynowo-skutkowego z przebyłym urazem dniu 30 kwietnia 2015 roku.

Leczenie niesteroidowymi lekami przeciwzapalnymi nie wpłynęło negatywnie na stan organizmu powódki, nie spowodowało choroby ani też krótkotrwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Rozpoznane u powódki choroby mają charakter samoistny i pozostają bez związku z przebyłym urazem.

Dowód: opinia biegłego gastroenterologa K- 128, 161, badanie K- 129

Biegła neurolog stwierdziła, że powierzchowny uraz kręgosłupa szyjnego powódki nie współistniał z bólowym zespołem korzeniowym i wobec tego brak przesłanej uzasadniających ustalenie uszczerbku na zdrowiu .

Dowód: opinia neurologa K- 166-169

Biegły ortopeda dr nauk med. M. J., w opinii z dnia 12 grudnia 2018 roku, stwierdził u powódki stan po urazie kręgosłupa szyjnego i stan po urazie stawu kolanowego lewego. Biegły ustalił łączny uszczerbek na zdrowiu powódki na 3 %.

Biegły wskazał, że w przyszłości Powódka wymagać będzie kontynuowania leczenia usprawniającego, a przebyty wypadek ogranicza, ale nie uniemożliwia wykonywanie wielu czynności życia codziennego, związanych z nadmiernym statycznym i dynamicznym obciążaniem stawów kolanowych.

Powódka doznała uszkodzenia aparatu więzadłowo torebkowego kręgosłupa szyjnego, a żadne obrażenia tkanek miękkich nie goja się bez pozostawienia trwałych następstw.

Dowód: opinia ortopedy K- 197-202, 214- 215

W tak ustalonym stanie faktycznym Sad zważył:

Powództwo zostało uwzględnione w części, w tym w zakresie zadośćuczynienia do kwoty 2 000 zł i w zakresie kosztów leczenia – w całości do kwoty 2214,59 zł.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

O charakterze, jaki ma spełniać zadośćuczynienie wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 3 lutego 2000 r. wydanego w sprawie I CKN 969/98 (LEX 50824), stwierdzając, że zadośćuczynienie nie jest karą, lecz sposobem naprawienia krzywdy.

Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (a więc prognozy na przyszłość). Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Nie jest sporne przyznanie już powódce przez stronę pozwaną kwoty 6 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz zwrot części kosztów leczenia.

Przyznając zadośćuczynienie M. K. Sąd kierował się przedłożoną dokumentacją medyczną, opinią biegłych gastroenterologa, ortopedy, ustalonym 3 % długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu powódki oraz wskazana koniecznością kontynuacji leczenia usprawniającego.

Sąd miał na względzie opisane przez powódkę dolegliwości bólowe odczuwane po wypadku. Przebyte urazy spowodowały pewne ograniczenia w życiu codziennym Powyższe ustalenia i ich analiza skłoniły Sąd do przyznania

dotatkowego zadośćuczynienia, ponad już przyznane, w kwocie 2000 zł i zwrotu kosztów leczenia, dojazdów na leczenie i rehabilitacji w kwocie 2214, 59 zł. zł.

Opisane okoliczności i przepisy oraz orzecznictwo uzasadniają przyznanie zadośćuczynienia w zasądzonej wysokości, które ma zrekompensować poczucie krzywdy doznawane w okresie nasilenia dolegliwości bólowych, przeżywania stresu związanego z wypadkiem oraz samego procesu leczenia..

Przyznana dodatkowa kwota zadośćuczynienia w wysokości 2000 zł, powoduje, że zadośćuczynienie łącznie wynosi kwotę 8000 zł, która jest adekwatna do krzywdy powoda, szczególnie przy uwzględnieniu potrzeby dalszego leczenia usprawniającego.

O kosztach orzeczono mając na względzie art.102 k.p.c. Powódka uiściła już zaliczkę na biegłych w kwocie 600 zł, do zapłaty pozostaje kwota poniesiona tymczasowo przez Skarb Państwa- 1134, 32zł, z której Sad nakazał uiszczenie 600zł stronie pozwanej i 534, 32 zł. Pozwana nie została obciążona kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej bowiem dopiero w wyniku opinii biegłych ustalone zostało, że część dolegliwości Powódki stanowią choroby samoistne, a nie skutki wypadku, co stanowi szczególnie uzasadniony przypadek.